

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. VII. Deœnis violantium immunitatem Ecclesiasticam, exigendo vel imponendo Ecclesiis, aut Ecclesiasticis personis, collectas, vel alias exactiones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

tis huius privilegio gaudeant, putant aliqui post Trident. sess. 23. cap. 6. Derefor. eos privilegio hoc non gaudere, si conditiones ibi requisitas non habeant; alij tamen probabilius, & universalius respondent, eos privilegio hoc immunitatis gaudere, etiam si conditiones illas à Trident. requisitas non habeant, cum privilegium hoc omnes Clericos absolute à tributis talibus, & oneribus exemptos faciat, & nullibi in jure legatur, excipi ab hoc privilegio Clericos in minoribus, aut tantum consuratos; Tridentinum autem certas ibi positas conditiones tantum requirat, ut tales in minoribus, aut primà tantum consurati initiati gaudeant privilegio fori.

Ad colonos quod attinet, & emphyteutas Laicos, qui Ecclesiarum agros elocatos colunt, utrum immunes sint à tributis & gabelis per Principes sæculares impostis? de emphyteutis quidem dicendum est, qui Ecclesie fundos, & prædia in emphyteusim ab Ecclesia obtinent, quòd ad solvenda onera, quæ ratione talium fructuum imponuntur, obligentur, cum enim dominium utile talium fundorum, ratione cujus onera talia imponuntur, totum ad illos pertineat, ac persona emphyteutez subiecta sit jurisdictioni imponentis tributa, consequenter ad hæc obligabuntur. Inter colonos vero distinguendum est, utrum sint hi scilicet coloni adscriptitij, quia terræ tali colendæ in perpetuum sunt adscripti, ita ut recedere non possint; vel utrum sint coloni partitij, ita ut certa pars fructuum ad illos & certa alia ad Ecclesiam pertineat; prioris casus coloni immunes sunt à solvendis talibus oneribus ex-

fundis Ecclesie, quos colunt, cum omne dominium utile ad Ecclesiam, vel Clericos pertineat, certà tantum pensione colonis talibus in laboris mercedem solutà; posterioris casus coloni, quoad partem quidem, quæ tota Ecclesia est, immunes sunt ab oneribus talibus, nec Ecclesia onerari videatur, non tamen immunes sunt quoad eam partem, quæ ipsorum propria est, cum enim personæ tales sint Laicæ, Laicæ jurisdictioni subiectæ, & totum dominium partis talis ad illas pertineat, nec Ecclesia hujusmodi tributis gravetur, non videtur, ex quo capite, aut jure ab oneribus Laicalibus videantur immunes.

§. VII.

De pœnis violentiarum immunitatem Ecclesiasticam exigendo vel imponendo Ecclesiis, aut Ecclesiasticis personis, collectas, vel alias exactiones.

IN c. Non minus 4. §. Si autem h. e. excommunicantur hi tales, ita ut tam ipsi, quam fautores eorum, dictam excommunicationem, ipso facto incurrant, si moniti desistere nolint, nec absolvi possint, nisi competentem satisfactionem fecerint, & in c. Adversus 7. h. t. non tantum statuitur, nulla esse mandata, & decreta, à sæculari magistratu contra Clericos collectandos edita, (cum talia à non competente iudice facta sint) sed statuitur etiam, ut excommunicatus ob prædicta etiam post officium depositum, tam ipse, quam ejus successor, nisi hic intra mensem satisfecerit, excommunicatus maneat, donec competenter satisfactionem fecerint, saltem ex-

M. m. m. x.

bonis

bonis illius universitatis, cuius commo-
do collatae tales cesserunt. Gravioribus
verbis hanc excommunicationis poenam
urget *c. Clericis 3. h. t. in 6.* in omnes
Laicos, cuiuscunque conditionis, aut
præminentia sint, etiam si sint Impera-
tores, aut Reges, qui onera talia Ec-
clesiis, aut Ecclesiasticis personis im-
ponunt, aut exigunt; vel qui consilio,
favore, aut auxilio ad hæc talia juvant,
sub interdicti etiam poena communitati-
bus hæc talia prohibens, & quamvis
poenæ in hoc *c.* illis Ecclesiasticis impo-
sitæ, qui solvunt hæc talia Laicis onera,

revocatae sint in *Clement. quoniam*
& in extravag. quod olim eadem res
communes ob multa incommoda, quae
ex illa constitutione sequebantur, quae
tum quoad solventes talia Ecclesiasticis
poenalis erat, manet tamen illa in
vigore, quoad exigentes, & imponen-
tes talia Laicos. Vide plura de huius
poenis, quarum exigua hodie est ob-
vatio, apud Auctorem Methodius
citato, & apud AA. qui in Bullam
na scripserunt.

TITVLVS L.

NE CLERICI, VEL MONACHI SECV- RIBUS NEGOTIIS SE IMMISCEANT.

DUm prohibetur Clericis, ne se ne-
gotiis secularibus immisceant, pro-
hibita illis etiam censetur negotiatio, & ut
nihil commune velint habere, cum pù-
blicis actionibus & ad curiam secularem
pertinentibus, prout etiam habetur in
lege. Placet. 17. c. de Episcop. & Cleric.
sit proinde

§. I.

*Quenam negotiatio Clericis secu-
laribus, & regularibus sit permissa,
vel prohibita.*

Negotiatio alia est minus proprie di-
cta, qua res empta, per industriam
aut artem mutata, & melior reddita,

• venditor, lucri faciendi causa, ut si res
empta conficiuntur panis, & venduntur
&c. alia est negotiatio proprie dicta,
qua res emuntur v. g. & non magis
carius venduntur, ad lucrum compen-
sandum. Utraque negotiatio hæc
lucratica prohibita est, Clericis, &
regiosis, prout patet ex pluribus
*dist. 88. & ex c. ult. de vit. & hom. Ca-
vic. & ex c. secundum 6. h. t. live per 4.*
sive ut probabilis docent multi, per
alios eas exercent, cum non deceat
eos terrenis captandis inhære, cum pe-
riculo multorum perjuriorum, fraudum
& iniusticiarum, si tamen unâ tantum
aut alterâ vice negotiaretur aliquis Cleric.